

ברוש / אריאל זילבר

ואני ראיתי ברוש
שניצב בתוך שדה מול פני השמש
בחמסין, בקרה
אל מול פני הסערה.

על צידו נטה הברוש
לא נשבר את צמרתו הרכין עד עשב.
והנה, מול הים
קם הברוש ירוק ורם.

הנה ברוש, לבדו
מול אש ומים.
הנה ברוש, לבדו
עד השמיים.
ברוש, לבדו איתן.
לו רק ניתן ואלמד
את דרכו של עץ אחד.

ואני כמו תינוק
שנשבר ולא יכול מול פני השמש.
בחמסין, בקרה
אל מול פני הסערה.

הנה ברוש, לבדו...

אוהב להיות בבית / אריק איינשטיין

יש אנשים שמטפסים על הרים
יש אנשים שצונחים מגבהים
יש אנשים שרוכבים על סוסים
ויש כאלה שגומאים מרחקים

אבל אני אוהב להיות בבית
עם התה והלימון והספרים הישנים
כן, אני אוהב להיות בבית
עם אותה האהובה ועם אותם ההר-
גלים
אוהב להיות בבית

יש אנשים שצדים נמרים
יש אנשים שדולים פנינים
יש אנשים שבונים מגדלים
ויש כאלה שצמים חודשים
אבל אני...

יש אנשים שתמיד מחפשים
יש אנשים שתמיד מגלים
יש אנשים שהולכים בגדול
לא מוותרים ורוצים את הכל

אבל אני...

תותים / אתניקס

הקור שבגנך מול החום שבגני
הבונקר לשמאלך מול הפגז שבידי
הרימון שלך לא פרי והוא מוכן אצלך
ביד
אצלי במחסנית הם מוכנים אחד
אחד.

אור עולה מן המזרח יום חדש הגיע
שנינו נתגבר על האימה
תותים תותים בואי נקנה רק תותים
במקום עוד מכוונות של מלחמה.

את המיטה חסמת בהרבה שקים
של חול
ועל ראשך קסדה מן הבונקר שמ-
שמאל
רצית שנשמתי תהיה צרורה לעד
אבל אצלי במחסנית הם מוכנים
אחד אחד.

אור עולה מן המזרח...

רוצי שמוליק / אריאל זילבר

כשאת קמה בבוקר ומתלבשת
והשמש לך שולחת דרישת שלום,
את שותה כוס קפה ונזכרת
איך בלילה הוא הופיע בחלום.

במהרה במדרגות את יורדת
מספיקה לתפוס ת'אוטו האחרון,
מגיעה למשרד ונזכרת
איך בלילה הוא הופיע בחלום.

רוצי, שמוליק קורא לך
ושולח אלף נשיקות.
רוצי, שמוליק מחכה לך
כמה זמן עוד תתני לו לחכות.

כך עובר כל היום, את לא יודעת
אם זו סתם מציאות, או דמיון.
את שותה עוד כוס קפה ונזכרת
איך בלילה הוא הופיע בחלום.

דוין דוין דוין...

ובערב כשאת חוזרת הביתה
מעיפה מבט חטוף מן החלון
הוא עומד שם בפיינה ומחכה לך
כן, הלילה לא צריך יותר לחלום.

רוצי, שמוליק קורא לך
ושולח אלף נשיקות.
רוצי, שמוליק מחכה לך
כמה זמן עוד תתני לו לחכות.

אתה זוכר שנסענו לאילת,
ירדנו אל המים.
כולם היו בראש אחד -
שרנו ביטלס בקולות.

נוסעים במכונית הישנה,
לתוך הלילה הרטוב.
הגשם שוב נהיה כבד,
ולא רואים ממטר.

צבי אומר שגילו כוכב שיש עליו
חיים,
ואני חושב עוד מעט זה עזה, ורק
שלא יעוף איזה רימון -
ונלך לעזאזל.
סע לאט, סע לאט.

תן למחשבות לרוץ לכל הכיוונים,
לא יתחילו בלעדינו,
סע לאט, סע לאט.

נוסעים במכונית הישנה לתוך הלילה
הרטוב...

סע לאט / אריק איינשטיין

נוסעים במכונית הישנה,
לתוך הלילה הרטוב.
הגשם שוב נהיה כבד,
ולא רואים ממטר.
סע לאט.

צבי אומר שגשמים כאלה מזיקים
לחקלאות
ואני חושב כמה חם בבית, ואיזה
מסכנים החיילים -
ששוכבים עכשיו בבוקר.
סע לאט, סע לאט.

ברדיו - החלפון של הגשם,
פתאום התחילו חדשות.
הלילה יירד ברד כבד,
אצלי הלך הוישר.

צבי אומר שקר לו בראש, תסגור
איזה חלון.
ואני חושב הפועל שוב הפסידה,
ואיזה מסכנים האוהדים -
שאוכלים להם ת'לב.
סע לאט, סע לאט.

תן למחשבות לרוץ לכל הכיוונים,
לא יתחילו בלעדינו,
סע לאט, סע לאט.

נוסעים במכונית הישנה
לתוך הלילה הרטוב.
מחר אני אקום מוקדם,
תראה יהיה בסדר.

צבי אומר שקשה לו לנשום ונגמרו
לו הטיפות,
ואני חושב, אני חושב עלייך, ואיך
שאת יודעת לפנק -
אני אוהב אותך.
סע לאט, סע לאט.

נתתי לה חיי / כוורת

עוד בימים הראשונים של ההיסטוריה כשהעולם היה קיים רק בתיאוריה ולא הבדילו בין מחר, שלשום ואמש, היו רבים איפה כדאי לשים ת'שמש אך דבר אחד הוסכם, אם עקשן הבן אדם, אין סיכוי, אין פיצוי, זה מה שקרה.

נתתי לה חיי ירדתי על ברכי יאמינו לי כולם למדתי מה זה סתם ונעלבתי.

מאז עברו הרבה גשרים מעל המים וכבר הספיקו להמציא ת'צהריים. עוד לא ידעו הם על הגלובוס מה צורה לו, אם מרובע הוא, אם עגול, או איך שבא לו. אך דבר אחד ידעו, ואת זה מיד קבעו, אם סירבה - אין תקווה, זה מה שקרה.

נתתי לה חיי...

היום תמצא שהנושא לכל ויכוח הוא מה בא קודם - הביצה או התפוח, אחד אומר שנגמרים לו השמיים כשיש מספיק אוויר למדינה או שתיים. אולי בכל זאת נסתדר, היא תרצה אז נתגבר, היא מנעה כל גישה, זה מה שקרה כש...

נתתי לה חיי...

היא כל כך יפה / כוורת

היא כל כך יפה זה צובט בלב שלך, אך בכאב עצום. היא לא מבינה שאני רוצה אותה, לא אומרת לי כלום.

בגינה תשב עם הטבע להתערבב, היא והשונים. שתי מילים אולי הגדר מאחורי, אין לי אומץ מתאים.

כל השבוע חלון פתוח כוכבים מעל ולב מתמוטט. הייתי נותן לה שק של סנטימנטים אך אני מתבייש לתת.

זה קורה רבות גם במשפחות טובות, ילד אוהב אישה. היא בסוף תרגיש שאני עומד בכביש, ותפנה את ראשה.

כל השבוע חלון פתוח כוכבים מעל ולב מתמוטט. הייתי נותן לה שק של סנטימנטים אך אני מתבייש לתת.

כבר שנה חלפה את הבית היא עזבה, לאן - זאת לא אדע. וקשה יותר למלא את החסר, רק נותרה שושנה.

כל השבוע חלון פתוח כוכבים מעל אומרים לא כדאי. הייתי נותן לה שק של סנטימנטים אך חיכיתי יותר מדי.

רוב השעות / עידן רייכל

רוב השעות שנשארו היו מלאות אהבה ברוב הימים שברחו לנו הייתה איתי והייתי איתה

ברוב השירים שעטפו את החדר הייתי כולי סערה ומה שנותר לבסוף מהשבר ברוב המקרים נותרה שתיקה

ברוב הבריחות ופרצי הזעם אני זוכר משב רוח קרה ברוב הרוחות וסופות הגשם בסוף היום חזרה חזרה

ברוב השירים עוד זוכר את פניה נוגעות לא נוגעות ודמעה של שתיקה ברוב הדמעות השתקפות החדר כמו גוזר על חיה למות במיטה

יש ימים שנשארו והם רבים והם שלה ויש שעות שמלאות כולן בריח שלה

ורוב הזמן הייתה נשארת וכשלא הייתה בוכה ואם זה כך ואם אחרת אני נשאר שלה

אינך יכולה / החלונות הגבוהים

אינך יכולה ככה סתם ללכת
אינך יכולה לעזוב אותי
אינך יכולה כי עכשיו שלכת
יש גשם בחוץ ואת נשארתי איתי.

אפילו אם תגיד: "זה לא כדאי"
אפילו אם תגיד: "לא, אין לי פנאי"
אפילו אם תגיד: "לך לך מעלי".

אם רק תבקשי להרגיש בבית
את שחור צמתך חרש אלטף
ואם תבקשי לא לבכות הליל
אשב לידך וגם אתן לך כתף.

אפילו אם תגיד...

ואם תבקשי מעלי לברוח
אפתח את דלתי לך, ילדה קטנה
ואם תבקשי את פני לשכוח
אתן לך בלחי נשיקה אחרונה.

אפילו אם תגיד...

אינך יכולה ככה סתם ללכת
יש גשם בחוץ ואת נשארתי איתי.

נתתי לה חיי...

היום תמצא שהנושא לכל ויכוח
הוא מה בא קודם - הביצה או
התפוח,
אחד אומר שנגמרים לו השמיים
כשיש מספיק אוויר למדינה או
שתיים.
אולי בכל זאת נסתדר,
היא תרצה אז נתגבר,
היא מנעה כל גישה,
זה מה שקרה כש...

נתתי לה חיי...

אימפריות נופלות

ילד מכין בסלון שעורים בהיסטוריה
הוא לא שומע צלצול פעמון
בה בשעה שאתונה פולשת לטרויה
אבא נכנס עם קופסת עוגיות ועיתון

אמא לאבא סודות על האוזן לוחשת
ילד שומע קטעים בשיחה
לאלכסנדר מוקדון יש את חצי
היבשת

אבא אומר שחצי המשכורת הלכה
ובתוך הדפים של הזמן שאבד
אנשים נגמרים ברגע אחד
אימפריות נופלות לאט

כל הדברים יסתדרו כך אבא מרגיע
אמא עכשיו משיבה בחיוך
חייל האימפריה אל קצה היבשת
מגיע
ילד נרדם וחולם על קרבות שהיו

ובתוך הדפים...

עברתי רק כדי לראות

כאן היה מכחול ואנו שניים
מציירים ציור בתוך צבעים, שלא
יוכלו לדהות
כאן היתה טירה ונהר זורם בלי מים
עברתי רק כדי לראות

הטירה עמדה בראש הגבע
בתוכה נפלו הרבה מילים, שאיש
עוד לא אמר
הפרחים שרקו מין מזמור מחמיא
לטבע
היום הוא שיר מאוד מוכר

לא, אין טירה אל תביט עליה, היא
איננה
אין מה לרוץ ככה, אין יותר שמיים
הגבירה כבר מתה
אין נהר בלי מים
עברתי רק כדי לראות

הקירות סדוקים, הכל קפא
ואתה יושב בראש זקוף וכבר מוכן
לשלט
קח את שתי ידי וראה בשתי עיניך
היום הכל בווער פחות

לא, אין טירה אל תביט עליה...

מודה אני / מאיר אריאל

מודה אני
לפניך ולך
על כל החסד והאמת והטובה והרעה
והטובה
שעשית עמדי
ועם ביתי
ועם קרובי וידידי ועם בני עמי
ועם ארצי, ועם כל העולם והאדם
אשר בראת.

בלאט, חרש חרש
אט אט, טופפות
עתידות עתידות לקראתנו,
ואת מחייכת אלי מתוך השינה.
יהיה לנו טוב, טוב מטוב, טוב מאוד,
זה מתחיל כבר בבוקר בבוקר
את צוחקת אלי
מתוך מתוך השינה.